

ветъ. Отъ сърцето му и отъ устата му излѣзва едно сладко благоуханіе; армоніята на лирата му и на гласа му очаровала бы човѣцъти и богочетвъ. Тъй е той възнаграденъ за дѣто е обычалъ народа който той събра въ оградата на новытъ си стѣни, и на който даде новы закони.

„Отъ другата страна, ты можешъ да видишъ, по-между тѣзи миртове Кекропса, Египтянина, който първый царува въ Аѳини, градъ посветенъ на мѫдрата богиня на която носи името. Кекропсъ, като донесе полезнытъ законы на Египетъ, който е бывъ за Гърція изворъ на писменността и на добрытъ нравы, опитоми дивытъ жители на Аттика и ги съедини съ общественинътъ връски. Той бѣ правосажденъ човѣкъ, състрадателенъ: той остави народытъ въ изобиліето; и своето домочадие въ умѣренность, и не поискаша щото дѣцата му да приематъ властьта слѣдъ него, защото мысяше че други бѣхъ подостойни за нея.

„Трѣба да ти покажж еще въ малката тѣзи долина Ерихтона, който изнамѣри употребеніето на сребро за монетата: той го направи съ намѣреніе да улесни търговията помежду островытъ на Гърція; но той предвидѣ неудобството косто бѣ съединено съ туй изнамѣранье. Прилежавайте, думаше той на сичкытъ народы, да умножите у васъ естественинътъ богатства които сѫ истиинътъ: работете земята, за да имате едно голѣмо изобиліе отъ жито, вино, масло и вошки; имайте безчисленни стада които да ви хранятъ съ млѣкото си и да ви обличатъ съ вѣлпата си; съ туй вѣй ще бѫдете въ състояніе да не са боните никога отъ сиромашеството. Колкото помните иматъ дѣца, толко съ ще бѫдете побогаты, стига само да ги направите трудолюбивы; защото земята е неизчерпаема, и тя увеличава изобиліето си съразмѣрно на числото на жителите ѝ които иматъ прилежаніе да я работятъ: тя имъ плаща на сичкытъ щедро за трудоветъ имъ; а пакъ става скъперница и непризнателна къмъ тѣзи които я работятъ неприлежно. Прилепете са прочее найпърво на истинътъ богатства които удовлетворяватъ истинътъ нужди на човѣка. Колкото за монетното сребро, употребявайте го само когато е нужно, или въ неизбѣжнътъ